

Tamara Əliyeva: Jurnalistika mənim həm taleyim, həm də məsləkimdirdir

Müsaibimiz “Kommunist”in keçmiş şöbə müdiri, ağbirçək jurnalist Tamara Əliyevadır

– Tamara xanım, sizi neçə illərdir ki, tanıyıram. Fədakar və istedadlı qələm əhli olduğunuzu da yaxşı bilirəm. Amma oxucularımız üçün xoş olardı ki, barənizdə bioqrafik bilgiləri öz dilinizdən eşitsinlər...

– Böyük məmnuniyyətlə! Mən Bakı Dövlət Universitetinin İkinci Dünya müharibəsindən sonra açılmış jurnalistika şöbəsinin üçüncü buraxılışının məzunu olmuşam. Bu peşəni seçməyim ilə həmişə fəxr etmişəm. Əlimi ürəyimin başına qoyub tam səmimiyyətlə deyə bilərəm ki, jurnalistika həyatda mənim tək cə peşəm deyil, həm də məsləkimdir, əqidəmdir.

Mətbu sözün cəmiyyətdə rolu həmişə böyük olub. Böyük Həsən bəy Zərdabi deyirdi ki, qəzetin birinci vəzifəsi həqiqəti söyləməkdir. “Kommunist” qəzeti məhz bütün fəaliyyəti boyu bu prinsipə əməl edib, Azərbaycan xalqının milli-mənəvi, əxlaqi dəyərlərinin qorunması, nəsillərdən-nəsillərə keçməsi üçün böyük işlər görüb. Dilimizin saflığının qorunmasında da bu qəzetin danılmaz rolu olub.

Yəni bir əsrdən çox yaşı olan bu qəzet illəri fəvta verməyib. Bu, böyük, gərgin əməyin hesabına ərsəyə gəlib. Qəzetçilik ağır, çətin və məsuliyyətli sənətdir. Burada tək cə istedad azdır, gərək həm də məsuliyyətli olmağı bacarasan. Mən redaksiyada bu dediklərimin hər zaman şahidi olmuşam. Bu, çox qürur duyulması tarixdir!

– “Kommunist”də əmək fəaliyyətinə başladığınız günləri, ilk qələm təcrübələrinizi, yaqin ki xatırlayınız...

– Həmin günlərin hər bir anı gözlərim önündədir. Mən doğma qəzetdə 1953-cü ildə ilk ali təhsilli jurnalist qadın kimi fəaliyyətə başlamışam. Çox gənc idim. Əlbəttə, çox sevinirdim. Axı o dövəndə “Kommunist” qəzetində çalışmaq böyük uğur sayılırdı.

Qəzetdə ölkənin ən güclü jurnalistləri çalışırdı. Bir neçəsinin adını xatırlatmasam, olmaz. Qəzetdə Rafayel Nağıyev, Firdovsi Zamanov, Sadiq Qarayev, Tofiq Həsənov, Əli İldırımoglu, Əşraf Hacıyev və başqalarının imzaları ilə dərc olunan yazıların çoxu respublikanın ictimai-siyasi, mədəni həyatında bir hadisəyə çevrilirdi. Acı təəssüf ki, onların heç biri bu gün həyatda yoxdur. Amma hər biri ilə baqlı çoxlu xatirələrim var.

Mən 35 il fasiləsiz olaraq burada çalışıb, müxtəlif şöbələrdə müxbir, müdir vəzifələrini tutmuşam, ayrı-ayrı illərdə redaksiyanın partiya və həmkarlar təşkilatlarına rəhbərlik etmişəm. Nə gizlədim, özümə və başqalarına qarşı tələbkar idim. Eşitdiyimə görə, bəziləri məni sonralar hətta “dəmir ledi”yə bənzədiblər (gülür).

– Eşitdiyimə görə, bu gün də əksər qəzetləri diqqətlə mütaliə edirsiniz...

– Allaha min şükür ki, gözlərimin nuru itməyib. Aqlım, huşum yerindədir. Oqlum İsgəndər mənə hər gün baş çəkməyə gəlir və hər dəfə özü ilə bir neçə qəzet gətirir. Təbii ki, qəzetlərlə tanışlığıma doğma “Xalq qəzeti”ndən başlayıram. Axı, bu qəzet mənə bir köynək daha yaxındır, əzizdir.

Yeri gəlmişkən, yeni baş redaktor Əflatun Amaşov-

vun rəhbərliyi ilə son vaxtlar qəzetin həm dizaynı, həm də məzmunu xeyli dəyişib, yaxşılaşıb. Qəzetdə mövzu rəngarəngliyi yaranıb. Bir çox yazıları oxumaq mənə xüsusi zövq verir.

– Tamara xanım, “Xalq qəzeti”nin kollektivi tez-tez yada salır...

– Sağ olsunlar. Hər birinizdən yerdən göyə qədər razıyam. 2014-cü ildə, yəni 85 yaşım olanda, Mətbuat Şurasının Ahıl Jurnalistlər Məclisinin üzvləri bizə qonaq gəlmişdilər. Əflatun Amaşov o vaxt Mətbuat Şurasının sədri vəzifəsində çalışırdı. Mənə başçılıq etdiyi qurumun adından hədiyyə də gətirmişdi.

Tanınmış jurnalistlər Yusif Kərimov, Telli Əliyeva, keçmiş iş yoldaşlarım Rafiq Həsənov, Flora Sadıqova, Məzahir Süleymanzadə, Tahir Aydınoglu, İlqar Musaoqlu, Rafiq Salmanov da bizə təşrif buyurmuşdular.

Yadımdır, bir çox qəzetlər bu barədə yazmışdılar ki, ağbirçək jurnalist T.Əliyeva həmkarlarını özü dəmlədiyi plov qonaq edib. Həqiqəti, olanı yazmışdılar.

– Tamara xanım, ailə üzvlərinizin arasında dəvamçılarınız varmı?

– Qızım Mehriban o gün deyirdi ki, ana, sən jurnalistikada bu qədər əmək, can qoymusan, niyə nəvələrinəndən heç kəs sənənin yoluyla getməyib? Dedim ki, eybi yoxdur, nəticələrimdən kimsə mütləq jurnalist peşəsini seçəcəkdir! Əsas odur ki, gənclər xalqa, millətə yararlı insanlar olsunlar.

Qəzetlər haqlı olaraq cəmiyyətə təlqin edirlər ki, hər kəs çalışdığı sahədə yüksək peşəkar olmalıdır. Mənə inanın, istedadlı gənc jurnalistlərin hər birini özümə doğma sayıram. İstedadsız adamları isə bu sahəyə buraxmaq olmaz.

Yeri gəlmişkən, “Kommunist” qəzetində istedadlı olmayanlar heç vaxt at oynada bilməyiblər! 105 yaşlı qocaman qəzetin böyük uğurunun əsas səbəbi məhz bu idi!

– Sizə bir sirr açım, jurnalist cəməsi payızda sizə qonaq gəlməyə hazırlaşır...

– Çox şad olaram. Qapım da, qəlbim kimi hər birinizin üzünə açıqdır. Yenidən öz əllərimlə gözəl bir plov dəmləyəcəyəm. Əlbəttə, hər şey Allahın lütfündən asılıdır. Sağlıq olsun!

**Söhbəti qələmə aldı:
Məsaim HACIXANLI,
XQ**